

Bed-problemen

Scene 1

als het "doek" opgaat man in ziekenhuisbed in pyamajasje (of operatiehemd?) rechtop in bed. Naast zich echtgenote op een rechte stoel. Zij houdt de hand van de man vast.

Jaap: Denk je dat ze het hier wel zullen vinden wat ik heb? Ik kreeg de indruk dat onze dokter het allemaal nogal erg vaag vond.

Mien: **Dat is toch ook zo. Dat zeg je zelf. Maar ze heeft je toch maar hier naar toe gestuurd. Ze neemt je heus wel serieus.**

Jaap: Maar ik heb er zo'n slecht gevoel bij. Ik heb soms wat pijn in de buik, Ik vind dat ik steeds wat moeilijker ga lopen. En ik vind het ook vreemd dat ik steeds minder moet gaan plassen. Maar ja, daar merkt een ander niets van. En een beetje hoge bloeddruk stelt toch ook niets voor.

Mien: **De specialist luisterde echt wel naar je.**

Jaap: Maar je zag hem denken: hemeltje wat moet ik hier mee.

Mien: **Je moet niet zo negatief denken. Hij gaat je toch helemaal onderzoeken. Dat doet zo'n man toch niet voor niets. Je zult zien dat alles wel weer in orde komt. Binnenkort loop je weer als een kievit**

Jaap: Maar voorlopig voel ik mij stik nerveus in zo'n ziekenhuis. Je bent hier overgeleverd aan de heidenen.

Mien: **Je moet je gewoon rustig houden. Straks komt de dokter en hou je je rustig en een beetje kalm. Ik weet dat je het goed bedoeld, maar je kan soms zo uitvallen. O kijk daar komt de zuster.**

Zr. *Dag meneer Oudejans. Ik ben zuster Clivia. Ik kom u ophalen voor onderzoek en tegelijk wat bloed afnemen. (toont een bakje met buisjes en naalden – tenminste als het maar een beetje rammelt -suggestief)*

Jaap: Zuster, dat onderzoek begrijp ik maar waarom moet er nu weer bloed worden afgenomen. De huisdokter heeft alles al nagekeken. Dat zal ze toch wel in de brief hebben gemeld.

Zr. *Meneer Oudejans, wij doen dat op onze manier en willen alles in één hand houden.*

Jaap: Maar die getallen kun je toch gewoon even bij de dokter opvragen; dan heb je meteen alles bij de hand. Wel zo makkelijk.

Zr. *Maar zo doen we het hier nu eenmaal.*

Jaap: Tja, ja, en de gezondheidszorg maar op kosten jagen. Alles wordt maar dubbel gedaan; of het nu bloedonderzoek, röntgen of testen zijn. Ik vind dat helemaal niks.

Mien: **Jaap wind je nou niet op. Je hebt al wat hoge bloeddruk en je moet aan je hart denken.**

Jaap: Mens, daar denk ik voortdurend aan. Maar dit soort praktijken horen toch niet.

Mien: **Jaap, laat de zuster nou maar haar werk doen en laat de minister zijn eigen werk doen. De gezondheidszorg is niet jouw probleem.**

Jaap: Maar het is juist het probleem voor iedereen. Hoe meer we op de centen letten, hoe goedkoper het voor ons wordt.

Mien: **Zuster trekt u zich maar niets van mijn man aan; zo is ie wel meer.**

Zr.: Ach, uw man heeft wel een beetje gelijk. We zouden allemaal wat beter op de kosten kunnen letten. Er is zoveel onnodige routine in ons vak. Ik ga de waarden wel in het Elektronisch Patiënten Dossier opvragen. Dan ga ik nu uw man meenemen naar de röntgenafdeling voor foto's en echo.

(Doek)(hiervoor moet iets worden bedacht)

Scene 2

Enkele uren later

Meneer Oudejans ligt stil op bed. Mien probeert hem zachtjes wakker te maken

Mien: **Jaap wakker worden. Je bent weer terug in de wachtkamer bij mij.**

Jaap: *(komt overeind)* Tsjonge, tsjonge dat heeft wat geduurd. Ik ben van hot naar her gebracht door het hele ziekenhuis. Foto – liggend, foto – rechtop, met een apparaat over mijn buik strijken en nog eens en nog eens, iets inspuiten en weer foto. En maar smiespelen achter het scherm. Er kwam nog een andere dokter bij en weer een; en maar smoezen met elkaar. Ik werd er doodmoe van.

Mien: **Kom nu maar even tot rust en wind je niet zo op. Bedenk maar: hoe meer aandacht hoe beter het voor je is.**

(zuster komt binnen)

Zr: **Meneer Oudejans, de dokter komt spoedig om u van de bevindingen op de hoogte te brengen.**

Jaap: Er zijn toch geen verontrustende dingen gevonden? Want ik voel mij best wel goed. Maar ik begin zenuwachtig te worden.

Zr.: **Nee, hoor. Maar het een en ander is wat moeilijk uit te leggen en daarom komt strakjes de dokter zelf langs. Die kan het allemaal veel beter uitleggen.**

Jaap: Zie je wel Mien. D'r is iets ....anders had ze gewoon kunnen zeggen dat we naar huis konden gaan.

Mien: **Welnee Jaap. De dokter wil het alleen heel precies uitleggen. Ga er nou niet meteen iets achter zoeken.**

(dokter komt binnen)

Dr.: **Dag meneer Oudejans, al een beetje bijgekomen na al die onderzoeken? Ik heb goed nieuws en minder goed-nieuws voor u. Het goede nieuws is dat we de oorzaak van uw klachten hebben gevonden. En zoals u gemerkt hebt was dat nog niet zo eenvoudig.**

Jaap: Ja, ik had het gevoel dat ik niet alleen uitgekleeft werd maar binnenste-buiten gekeerd werd.

Dr. : **Nou zoiets werd het ook wel. Ik heb zelfs overleg moeten plegen met en paar collega's omdat we deze aandoening niet zo vaak tegenkomen. Maar het minder-goede nieuws is dat u op niet te lange termijn moet worden geopereerd. Het betreft hier namelijk een uitbochting van een slagader, een zogenaamd aneurysma, in de buik. In zekere zin is dat een soort tijdbom want er is altijd een kans dat die uitbochting kan barsten.**

Jaap: Hoe kan dat nou. Ik ben altijd goed gezond geweest en ik heb nou ook nauwelijks ergens

last van. Geen pijn, geen kortademigheid .... en toch zou ik geopereerd moeten worden. Weet u wel zeker dat dat echt nodig is?

Dr. :Ja, deze kwaal kan zomaar ongemerkt, zeg maar stiekem ontstaan. Ik kan ook niet zeggen hoe lang u hiermee rondloopt, misschien al maanden of zelfs jaren. Ik weet alleen dat u geholpen moet worden. Ik zal mijn best doen om u zo spoedig mogelijk opgenomen te laten worden voor een operatie. Het kan even duren want dit vraagt om een nogal specialistische operatie. U hoort zo spoedig mogelijk van mij (*dokter verlaat kamer*).

Jaap.: Dokter, hé dokter, wat moet ik nu doen, wat gaat er nu gebeuren.

Zr. Meneer Oudejans, u mag nu naar huis en dan bellen wij u op als er een plek is gevonden in een ziekenhuis waar ze u kunnen behandelen.

Jaap: Naar huis, naar huis? Nou ik dacht het niet. Ik lig hier met een tijdbom in mijn lijf en jullie sturen me zo maar weg. Zuster laat ik je dit zeggen: Ik ga gewoon niet naar huis. Bovendien kan Mien dit niet allemaal opvangen. Jullie zoeken maar een plekkie waar ik onder controle sta.

Zr. Meneer Oudejans, wat u vraagt kan helemaal niet. Dit is een polikliniek dus zijn er ook geen bedden om te overnachten.

Jaap: Dan laat u me maar in dit bed liggen, maar ik ga niet naar huis.

Zr.: U kunt hier niet blijven. Er is hier over een paar uur niemand meer. Dan kunt u toch maar beter naar huis gaan want daar is uw vrouw om u te verzorgen.

Jaap: Mijn vrouw is een lief mens maar als er wat gebeurt dan staat ze ook met lege handen. Bovendien is ze een paniekfiguur.

Zr.: Maar ze kan wel snel 112 bellen en dan kan er deskundige hulp komen.

Jaap: Ja, ja en als die na een half uur of later aan komen kakken dan lig ik dood te bloeden. Bovendien, voordat ik dan in een ziekenhuis lig duurt het nog eens een half uur. Luister, als het hier niet kan dan zoeken jullie maar naar een ziekenhuis waar ik wel kan blijven.

Zr.: Meneer Oudejans wees verstandig en ga nu met uw vrouw mee naar huis. Wij willen ook wel voor vervoer zorgen.

Mien: Jaap wees nou eens verstandig en luister naar de zuster. Ik zal je heus goed verzorgen.

Jaap: Mien ik vertrouw het nu eenmaal niet. Ik wil in een ziekenhuis worden opgenomen. Daar hebben ze toch wel een bed over?

Zr.: Ik zal het de dokter wel vragen (*zuster gaat af*)

Jaap: Zie je wel, als je maar doordramt dan kunnen ze wel iets vinden.

(*dokter komt op*)

Dr.: Meneer Oudejans, ik hoor van de zuster dat u niet wil vertrekken. Maar ze heeft toch al verteld dat u hier niet kan blijven. Ik heb inmiddels een aantal ziekenhuizen gebeld maar die hebben geen van allen een bed vrij. En luister eens goed meneer Oudejans: uw kwaal bestaat misschien al jaren zonder ervan bewust te zijn. U deed van alles maar tot nu toe is er niets gebeurd. Geloof u mij: u kunt gerust naar huis en over een paar dagen heb ik dan een oplossing gevonden.

Jaap: Wat is dit voor gezondheidszorg. Overal worden zorg- en verpleeghuizen gesloten en zelfs

ziekenhuizen zoals het Havenziekenhuis. Een prima ziekenhuis en dat gaat zomaar dicht. Een schande. Dokter doe daar eens wat aan.

Dr.: U weet ook dat ik nu niet even de gezondheidszorg kan veranderen. Maar ik beloof u dat we er alles zullen doen om u zo spoedig mogelijk te behandelen.

Jaap: Ja, ja

Scene 3

Duidelijk overgang aangeven. (veertien dagen later. Jaap zittend in bed met krant)(Dokter komt binnen)

Dr.: Zo, meneer Oudejans, hoe staat het ervoor? De operatie is fantastisch goed verlopen en uw herstel gaat, geloof ik, ook wel goed.

Jaap: Nou, dokter dat zou ik zo niet een twee drie willen zeggen. Ik ben nog lang niet de oude en de wond trekt nog altijd heel erg.

Dr.: Maar u bent toch al een aantal keren uit bed geweest en zelfs aan tafel komen eten. Dus u kunt toch al weer een heel veel.

Jaap: Nou heel veel?? Ik moet er toch niet aan denken om naar huis te gaan en volledig moet gaan leunen op Mien. Ze is onhandig, paniekerig en snel van de kook

Dr.: Toch is dat precies datgene wat ik u kom vertellen. U kunt morgen naar huis. We zullen aan de thuiszorg vragen of die even contact met u opnemen om eventuele problemen op te lossen.

Jaap: Dokter dat kunt u niet maken. Na zo'n grote operatie Je hoort wel eens van mensen die voor herstel opgenomen worden in een zorginstelling. Ik ben best bereid om een tijdje te midden van oude, snurkende mensen te gaan liggen, als ik maar verzorgd wordt.

Dr.: Tjonge, tjonge, wat een opoffering. U weet toch dat u zelf ook oud bent. En u weet ook dat veel van die huizen gesloten zijn of afgeslankt. De zorgbedden zijn hard nodig voor mensen die er aanzienlijk slechter voor staan. U hebt er bovendien zelf op gewezen dat we in de gezondheidszorg zuinig moeten doen. U staat er goed voor, u kunt zichzelf met enige hulp best redden en de weinige bedden die er nog zijn hebben we hard nodig.

Jaap: Ik hoor het al. Ik word met mijn brokkelige gezondheid gewoon opgeofferd aan het systeem. Die man is nu geholpen en daarmee is de kous af. Hij kan gaan. Of zoals Goethe zou zeggen: Der Moor hat seine Schuldigkeit getan, der Moor kann gehen.

Dr.: Meneer Oudejans, ik had toch een beetje meer begrip verwacht. We hebben ons uiterste best voor u gedaan, u bent weer hersteld. Maar een greintje dankbaarheid over uw herwonnen leven kan er kennelijk niet van af.

Jaap: Weet U wat u mankeert, dokter? Waar u aan lijdt zijn Bedproblemen, de zogenaamde **Beddenietus**. En dat is heel ernstig. Ik wens u van ganser harte beterschap. Aju

(Jaap komt zijn bed uit en loopt weg)